

Durmuş Hocaođlu

Çapsızlık Her Yerde Kol Geziyor

Yeniçağ, “Analiz”., 10 Ekim 2008, Cuma., s.06
“Analiz” Sıra No: 700; 2008-091; Ekim-04

YENİÇAĞ

NOT: Resim ve altyazısı, Yeniçağ’ın matbû ve web nüshalarında yayınlanmamıştır — D.H.

En son yaşadığımız Aktütün fâciası sinirlerimi öylesine tahrip etti ki, artık noktayı koymak niyetinde olduğum yazı dizimi kasten bunun için uzattım; çünkü kalemimin kontrolden çıkarak hem beni ve hem de gazetemi göğüsleyemeyeceğim(iz) sıkıntılara dûcâr etmesi işten bile olmayabilir. Endişemde haklıyım da; merhum Osman Bölükbaşı’nın dediğı gibi, “eşegini dövemeyen semerine çullandır” ya, çeyrek asırdır Türkiye devletine fütursuzca meydan okuyan Kürt âsiler ile başetmeğe güç yetiremeyenler, yönelteceğim eleştirilerime tahammül edemeyip beni ve gazetemi ezmeye kalkabilirler ve ezerler de, bakın buna güçleri yeter el-hak; çünkü biz dürüst vatandaşlarız ya nasıl olsa, ve nasıl olsa, kanunlar yanlış bile olsa değiştirilinceye kadar boynumuz kıldan ince ya ve yine nasıl olsa bizleri meccânen müdafâa etmek için bir avukatlar ordusu ve Avrupa Birliğı’nden de baskı gelmeyecek ya; öyleyse vur abalya: “Sen nasıl bunu söylersin; dur sana göstereyim dünyanın kaç bucak olduğunu da aklın başına gelsin”. Onun için yine devam edeceğim aynı diziye, en azından birkaç adet daha; fakat, alâkasız gibi görünse de aslında çok alâkası var bu yazdıklarımın, çünkü asıl olarak yaraya neşteri bunlar vuruyor, yine çünkü işin sırrı benim dizimde ve o sır da şu: Bu ülke ve bu millet, asırlardan beri, çapsız adam yetiştiriyor, sâdece tefekkürde değil elbette, hemen her sâhada ve arada bir zuhur eden istisnâî kaabiliyetler de bu çürümeyi radikal bir dönüşümle ortadan kaldıramıyor.

Nitekim, bugüne dek defalarca tecâvüze mâruz kalan ve tamı tamına kırkdört – rakamla 44 - vatan evladının şehîd edildiğı bu sınır karakolunun öyle alçak irtifâda durduğı müddetçe her zaman tehdîde açık bulunduğunu ve daha yüksek bir mevkie çıkan, iyi yetiştirilmiş ve iyi teşhîz edilmiş terörist bir grubun – ki birçok görgü şâhidi, bu grupların, gündüz vakti, katırlarla, karakoldaki personelin gözü önünde ve neredeyse el sallayarak dağa tırmandığını anlatıyor -, önünde ziyâfet tabağı gibi duran bu karakolu cehenneme çevirebileceğı akli selîm sâhibi herkesin anlayacağı birşey iken, karakolun daha yüksek bir irtifâa taşınmasına ancak birkaç gün önce – yâni çeyrek asır sonra - karar verilmesi de bu çapsızlığın bir göstergesinden başka nedir?

*

**

İstiklâl Harbi’nin sıfırdan başlayarak teşkîlatlanması ve kat’î neticeye vâsıl olması, hepî-topu üç yıldan biraz fazla zaman almışken, çeyrek asırdır etnik bir isyânın bastırılmayıp yaşantımızın ayrılmaz bir parçası hâline gelmesi ve bir de, her fâciadan

sonra “sözde elitler”in – ne eliti; hepsi sıradan ve hattâ sıraaltı – verdikleri beyânatlarında bir yenilik dahi yapamayıp aynı içi boş nakaratları tekrarlamaktan sıkılmaması da gösteriyor ki, çapsızlık her yerde kol geziyor.

Evet, bugünkü yazı başlığım da budur bu yazımın son sözü de:

Aktütün fâciası bir kere ve bir kere daha, bir matematik teoreminin kesinliği ile isbat etmiştir ki: **Çapsızlık her yerde kol geziyor.**

Mes’ele budur ve başkası değildir.

Hangi strateji dehâsı bu kadar kritik bir yerde, bu karakolun, bu kadar kolaylıkla vurulabileceğini ve vatan evlâtlarının bu kadar kolaylıkla vatan toprağına düşürülebileceğini hesap etmeden böyle bir mevkide inşâ etti ve çeyrek asırdır burada tuttu; hangi strateji dehâsı?

